

Pablo, estimadíssim fill,

Et vull donar les gràcies per aquestes 37 setmanes i dos dies que has estat amb nosaltres. Tenir-te ha estat una experiència meravellosa. Mai oblidarem els teus ulls, que ens miraven amb tant amor, ni les teves ganes de lluitar per la vida.

Quan el veredict del diagnòstic va determinar que tenies una malaltia catalogada per la ciència com "incompatible amb la vida", vam decidir estimar-te encara més i acompanyar-te fins allà on tu poguéssis arribar.

Has estat un lluitador i has viscut 37 setmanes dins la mami i 2 dies per tu solet. Dos dies plens d'amor, de carícies, de petons. Dos dies que ens han colpit el cor i en què ens has parlat en un llenguatge d'amor i de vida.

Pot ser la teva malaltia era incompatible amb la vida, tal com l'entenem nosaltres, però ha estat molt compatible amb la dignitat de ser un nen estimadíssim per tots. Has viscut una gran vida.

Certament, no estàs fet per aquest món i tornes allà d'on vens. Déu ens ha deixat un àngel a les nostres mans que ens ha marcat el cor, per sempre. Gràcies per haver vingut a casa nostra. Guia'ns i protegeix-nos sempre des del cel. Seràs sempre el nostre fill per a l'eternitat.

T'estimo moltíssim,

mami